

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. B.**, bývajúcej v B., proti žalovanej **R. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. P., advokátkou so sídlom v B., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 32 C 40/2003, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 2009 sp. zn. 4 Co 100/07, 4 Co 101/07 a 4 Co 102/07 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 20. januára 2006 č.k. 32 C 40/03-255, ktorým bolo v spojení s opravným uznesením zo 14. júla 2009 č.k. 32 C 40/03-362 a opravným uznesením z 1. februára 2010 č.k. 32 C 40/2003-379 určené, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností pre kat. úz. Bratislava - R. na liste vlastníctva č. X. ako rodinný dom súpisné číslo X. na pozemku parcela č. X. a pozemky parcela č. X. - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere X. m², parcela č. X. - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere X. m² a parcela č. X. - záhrada vo výmere X. m². Zároveň potvrdil aj uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 20. januára 2006 č.k. 32 C 40/03-263, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť na účet súdu náhradu trov štátu, a uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 12. januára 2007 č.k. 32 C 40/2003-298, ktorým žalovanej nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Napokon rozhodol aj o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku ako i uznesení súdu prvého stupňa odôvodnil vecnou správnosťou týchto rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná. Dovoláním (posudzujúc ho podľa obsahu) napadla rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa o určení vlastníckeho práva žalobkyne. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci prvostupňovým i odvolacím súdom ako aj odňatím možnosti konať pred súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila skutočnosť, že nebol vykonaný ňou navrhovaný dôkaz výsluchom jej manžela.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej

podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní ňou navrhnutého dôkazu výsluchom jej manžela. Nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Z obsahu spisu (z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa) je pritom zrejmé, že prvostupňový súd odôvodnil nevykonanie všetkých účastníkmi navrhovaných dôkazov ich nadbytočnosťou.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Daniela Pekajová